

Základní škola v Habartově

Školní časopis

Druhé číslo/ročník čtvrtý
Březen 2007

Toto číslo připravili žáci osmých ročníků

Rozkvetlé jaro
Z. Krausová ze 3. B

Popis třídy 8. A.

Co vše máme ve třídě:

Doslali jsme za úkol popsat naši třídu. Protože se chceme vyhnout tomu, abychom cokoliv na sebe prozradili, zvolili jsme popis věcí ve třídě. Projde nám to?

Ve třídě nás je 24 žáků, 16 lavic a učitelský stůl. Vepředu je černá tabule. Vpravo od ní je zelená magnetická tabule, pod ní bílé umyvadlo, a když se podíváte pod něj, uvidíte bílo hnědý odpadkový koš. Kolem něj se raději nerozhlížejte. Na levé straně od tabule je učitelský stůl, za ním je menší stolek, na kterém stojí zpětný projektor. Vpravo od dveří na zdi máme další magnetickou tabuli a zeměpisnou mapu, 2 nástěnky a nad nimi tabule pro chemii. Vzadu jsou 2 skříně a uprostřed je velká nástěnka. Naše třída je určitě stejná jako vaše. Jenom někdy vylítne chleba z tašky a nebo nějaká ta flaška (**PS: pořád**). (**VAROVÁNÍ : nepokoušejte se to napodobovat je to velmi nebezpečné!!**). Náš dojem je, že se nám naše třída líbí a chceme tam být i v devítce.

Popis kolektivu:

Tak nám to nevyšlo a pouštíme se do popisu kolektivu.

S našimi spolužáky je sranda a zábava. Říkají nám, že do školy chodíme proto, abychom se něco naučili a byli chytří. Spravedlivě musíme napsat, že v naší třídě je řada vyznamenaných žáků. Někteří toho i hodně umí. Často však převládá lenost. Vždyť je tak těžké dávat pozor a nebo dokonce samostatně něco vymyslet! Většinou jsme zticha, jen aby nás nějaký učitel nevyvolal. Pak se stane, že začneme myslet na nějaké důležitější věci (například, co budeme dělat odpoledne) a pak následuje pětka!

O přestávce byste nás však nepoznali. To je nás hned všude plno, slyšet nás je také široko daleko. To je pak ta správná zábava! Někdy děláme takové kraviny, že učitelé začnou dávat poznámky. Nás však ani nenapadne, abychom přestali. Někdo z nás vždy vykukuje ze dveří a vyhlíží učitele. Přitom doufáme, že další poznámky nedostaneme. Učitelé mají s námi zábavu a velkou práci, aby nás uklidnili při hodině a hlavně o přestávce.

Náš kolektiv bych neměnil a nechal bych ho jaký je. Nejsme žádní svatoušci, ale myslíme, že to přeci jen s námi jde.

Napsali: Tomáš Mazanec a Vlas Miroslav z 8. A

Popis naší třídy 8.B.

Dostali jsme úkol popsat co nejlépe naší třídu 8.B. Přistoupili jsme k tomu poněkud originálním způsobem. Tato třída je dle našeho zdání nejhorší na celém prvním a druhém stupni. I co se týká výsledků a celkového chování. Proto se vám snažíme tuto třídu co nejlépe představit. Vždy napíšeme o každém z nás jednu vlastnost dobrou a jednu zápornou.

Veronika Basetlíková	- jde jí učení, má ráda koně - je urážlivá
Lukáš Berky	- vyniká ve fotbale - je alergický na učení
Helena Červeňáková	- občas vyniká ve svých znalostech - je líná
Štěpánka Červeňáková	- vyniká ve zpěvu

Renata Dudyová	- myslí si že má na všechno hodně času - vyniká svými znalostmi z němčiny a učí se anglicky
Barbora Fialová	- špatné chování k některým zvířatům - občas je na ní spolehnutí - není pozorná
Petr Hála	- vyniká ve fotbale - polovina věcí, které ostatní vymyslí, se mu nelíbí
Markéta Hergezelová	- není s ní nuda - hodně zapomíná
Antonín Hladík	- vyniká ve sportu - je nepozorný a často přidržený
Tadeáš Kobr	- je s ním legrace - ničí sám sebe
Pavel Korenačka	- při hodinách je klidný - ze všech a všeho si dělá jen legraci
Daniel Kovařík	- vyniká v silovém víceboji - myslí si o sobě, bůh ví co
Markéta Krčková	- vyniká v chovatelství křečků - při hodinách zmatkuje
Veronika Křoková	- je s ní legrace - v nepořádnosti nemá konkurenci
Lucie Lučanová	- má ráda skupinu Nirvana - je drzá
Petr Nagy	- vyniká v učení - je namyšlený
Jaroslav Petr	- je občas zábavný - mistr v pomlouvání
Andrea Peterková	- dobře vychází s učiteli - všemu se směje
Michal Seidl	- je chytrý - snadno se dá vyprovokovat
Jaroslav Větrovec	- když chce někdo něco půjčit, tak mu to půjčí - neustále zapomíná pomůcky
Milan Zobler	- učí se dobře - je na všechno hrr

Kateřina Zůnová

Michaela Mirgová

Michaela Želinová

- učí se dobře a při hodinách je hodná
- o přestávkách je na okolí agresivní
- dobře zpívá
- nedává pozor při hodinách
- vyniká v kreslení, navštěvuje mažoretky
- trapné výmluvy

Napsali: Pavel Korenačka a Jarda Větrovec z 8. B

Rozhovory a ankety

ROZHOVOR

Jelikož minulý rok náš současný pan třídní učitel rozhovor už poskytoval, letošní rozhovor jsem se rozhodla provést s mojí první třídní učitelkou, paní Romanou Duroňovou.

1. Kdy jste se rozhodla stát se paní učitelkou a proč?
Měla jsem jasno už od dětství. Bavilo mě opravovat vytvořené písemky, dávat za ně známky a vůbec vše, co jsem viděla u své paní učitelky.
2. Když jste vystudovala, pracovala jste hned tady u nás?
Ne, začínala jsem na Speciální škole Sokolově.
3. Kolik hodin ve škole strávíte denně?
Je to různé. Jsou dny, kdy mi jde vše jako po másle, a tak je příprava na další den kratší, ale někdy se tu pěkně trápím.
4. Který předmět vás baví?
Momentálně je to angličtina.
5. Jaká je vaše tajná zbraň na zlobivé děti?
Ony tu nějaké takové jsou?
6. Na kterém výletě s dětmi se vám nejvíce líbilo?
Těch krásných výletů bylo hodně a každý byl v té době vlastně nejhezčí.
7. Nechtěla byste přestoupit k nám na druhý stupeň?
Být tebou raději bych se neptala, nebo to udělám a.... :-)
8. Jste rozhodnutá tuto práci dělat až do důchodu!
Rozhodnutá jsem určitě. Otázkou však je, jak dlouho to vydržím. :-)
9. Kdy jste dostala svou první pětku a za co byla?
Myslím, že byla až v sedmé, či osmé třídě, ale už nevím z čeho byla.
10. Co nejhezčího pro vás děti udělaly?
Ještě dnes vzpomínám na krásných 5 let s „mojí“ třídou, se kterou jsme vyjeli na mou první „účovskou školandu“, a ve zdraví jsme ji přežili :-)
11. Hodně cestujete, kde se vám zatím líbilo nejvíce?
Na ohřátí bych si dojela na ostrov Korfu a za poznáním zase do Anglie.
12. Máte vysněnou zemi, v které byste chtěla žít a proč?
Přijď se podívat do naší třídy a je to jasné. Učarovala mi Anglie

Napsala: Helena Červeňáková z 8. B

Rozhovor s naší třídní učitelkou Mgr. Jaroslavou Janáčkovou

1. Jak se vám líbí škola?

Nevím, jak Vám na tuto otázku odpovědět. Celkový vzhled a výzdoba školy je velmi pěkná. Každý návštěvník může na chodbách školy vidět mnoho krásných prací žáků. Myslím, že u nás nejsou ani nějaké opravdu velké problémy se žáky. S většinou z nich se mohu domluvit, i když mají problémy s kázní. Pracovala jsem na více školách, a proto mohu napsat, že jsem tady spokojená.

2. Chtěla byste něco změnit ve škole?

Toho bych mohla vyjmenovat hodně. Chtěla bych, aby v každé třídě byl počítač s připojením na Internet, abychom měli alespoň 2 počítačové učebny. Přála bych si, aby zde bylo více kabinetů, aby se nám učitelům příjemněji pracovalo. Mým největším snem by bylo, abychom si my učitelé a žáci lépe rozuměli a byli mezi námi jen ty nejlepší vztahy. Ale to je jen sen.

3. Jak se vám líbí třída?

Vzhled naší třídy docela ujde. Také se o to spolu s vámi „mými žáky“ snažím. Když přijdete s dobrým nápadem na zlepšení a je to v našich možnostech, tak se domluvíme. Třeba jste chtěli na nástěnkách mít místo vašich výkresů fotografie sportovců. Tak jsme to zrealizovali.

4. Chtěla byste změnit něco ve třídě?

Umím si představit vhodnější nábytek, pohodlnější židle, jinak uspořádanou třídu. Jenže to by naše třída musela být dvakrát větší a muselo by být pro školu daleko více peněz. A pak bych si přála mít ve třídě samé děti, co jen dychtí po učení!

5. Jak se vám líbí jídelna? Chtěla byste něco změnit v jídelně?

Pokud myslíte vzhled, tak se v posledních letech moc zlepšil. Nějaký ubrus by vzhledu výrazně pomohl. Když jsem však chvíli v jídelně, a vidím, jak ty stoly vypadají, tak ubrusy jsou opravdu nemožné. Na některých školách však vaří 2 jídla a strážníci si mohou vybrat podle své chuti. Tak tuto změnu bych přivítala.

7. Jak se vám učí v této škole?

Na každé škole je to trochu jiné. Jsou tam jiné vztahy mezi žáky, mezi žáky a učiteli i mezi učiteli. Než jsem přišla na tuto školu, učila jsem na malé vesnické škole, kde ve čtyřech třídách bylo jen 31 žáků. Tam se mi po všech stránkách velice líbilo. Když jsem pak přišla do Habartova, byl to pro mne opravdu šok. Zpočátku se mi učilo velmi špatně a myslela jsem si, že si budu muset najít jinou práci. Dnes se mi na naší škole už učí dobře. Jsou zde denně nějaké konflikty a mnoho problémů. Ale jsem tady moc ráda.

8. Jste spokojena s výplatou co dostáváte?

Očekávala jsem, kdy mě zaskočíte nějakou soukromou otázkou. S penězi, co dostávám musím vyjít. Rozhodně nemohu pravidelně jezdit na zajímavé rekreace, nebo mít každou chvíli nový počítač či nábytek. I oblečení bych si jako žena uměla představit jiné. Zajímalo by mě však, o jaké částce peněz by někdo řekl: „To mi stačí!“?

Anketu připravil: Jan Havlena z 8. A

ANKETA

Téma je: “Naše třída,,

Přemýšleli jsme, co napsat do školního časopisu. Rozhodli jsme se udělat anketu mezi žáky naší třídy.

Vyplňovalo ji všech 24 žáků z třídy 8.A. Vytvořili jsme 7 otázek, které se týkaly hlavně života v naší třídě. Myslíme si, že na otázky nebylo příliš obtížné odpovědět. Vytvořili jsme takové otázky, na které se odpovídalo ANO a NE. Přesto jsme získali i nějaké divné odpovědi.

Na otázku č.1 „Líbí se vám naše učebna???” odpovědělo 13 žáků ano a 12 žáků ne. Podle našeho názoru máme dostatečně pěknou třídu a ani si nemyslíme, že bychom potřebovali třídu vyměnit.

Na otázku č.2 „Co byste chtěli v učebně změnit???” byly asi nejdelší odpovědi. Lepší obrazy by do třídy chtělo 6 žáků, 4 žáci by

chtěli více zajímavých květin, nástěnky s jinými náměty než s učivem (například s obrázky sportovců) by si přálo 5 žáků. 6 žáků by chtělo televizi a DVD přehrávač, počítač by si přáli 3 žáci, nové lavice by se líbily 7 žákům, podlahu by chtěli změnit 4 žáci, nové židle by chtěli také 4 žáci, dokonce křesla by si přáli 3 žáci, novou čitelnější tabuli by chtělo 8 žáků. 6-ti žákům by vyhovovala třída taková, jaká je.

Otázka č.3 „Jste spokojeni s počtem žáků v naší třídě??? Chtěli byste, aby byl počet větší nebo menší??? (a proč).???“

Na tuto otázku se odpovídalo také docela jednoduše. 16 žáků napsalo, že ano – tedy že jsou spokojeni s počtem žáků, a 8 z nás spokojeno není. Větší počet žáků by chtěli jen 4 žáci, ale méně žáků by chtělo 7 z nás. Stejný počet, který je momentálně v naší třídě, by vyhovoval 13-ti žákům. Tedy více jak polovině.

V otázce č. 4 odpovědělo na otázku „Líbí se vám naši učitelé?“ odpovědělo 15 žáků, že ano a 9 že ne.

„Jak byste si představovali ideálního učitele???“ To byla taková doplňující otázka. Na ni odpovědělo jen 10 žáků. 1 žák by si představoval učitele stejné, jako u nás ve škole jsou. 2 žáci by chtěli, aby je pouštěli dříve domů. 5 žáků by nechtělo, aby nám dávali testy, písemky, úkoly a práce, které by nám nevyhovovaly a dva žáci odpověděli, že ideální učitel je přesně takový jako je paní učitelka Janáčková.

Na otázku č.5 „Líbí se vám velká přestávka v tělocvičně???“ očekávaně odpovědělo 24 žáků, že ano a žádný žák nenapsal, že přestávky v tělocvičně jsou zbytečné, ačkoli tam ještě nikdy nebyl.

Otázka č. 6 „Chtěli byste chodit do školy v 10:45???“ nedopadla moc dobře. 15 žáků by to přivítalo, 9 by to ale překvapivě nechtělo. Mysleli, že by končili pozdě, ale zase by nemuseli vstávat brzo a dobře by se vyspali.

Otázka č.7 „Chtěli byste mít každý u svého stolu vlastní PC???“ Ta byla skoro jasná jen s jednou výjimkou. 23 žáků by to přivítalo, jen jeden žák by vlastní počítač nechtěl.

Děkujeme za společnou práci všem žákům třídy 8.A

Anketu napsali a vyhodnotili: Jakub Kraus a Jakub Horváth z 8. A

Počítačová učebna

Ve škole máme počítačovou učebnu. Je pouze jedna, ale určitě by se jich tu využilo více.

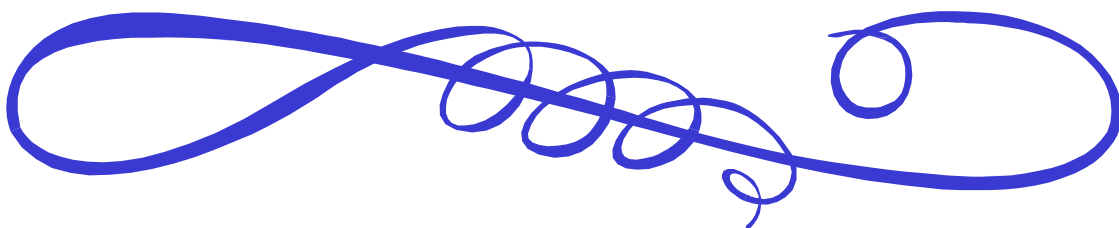
V počítačové učebně je 15 počítačů pro nás žáky a jeden pro učitele. Jsou zde počítače na střední úrovni s nově nainstalovaným operačním systémem Windows XP profesionál. Střídají se tady jednotlivé třídy všech ročníků. Využívá se při výuce jednotlivých předmětů a také informatiky. Po splnění úkolů při výuce, si žáci mohou vyhledávat informace z internetových stránek. Můžeme si tak najít to, co potřebujeme k referátům na různé předměty. O svém volnu si zde můžeme hrát hry. Hlavními učiteli na počítače jsou Mgr. Aleš Plevka a Mgr. Jaroslava Janáčková. V učebně platí řád, který musíme dodržovat. Pravidla platí hlavně proto, aby se počítače neničily. Nesmí se u počítače jíst a pít, nesmí se svlékat mikina kvůli statické elektřině, nesmíme mít zapnutý mobilní telefon ani nemůžeme pracovat se špinavýma či mokřýma rukama. Také se zde nesmí nic stahovat z internetu a prohlížet erotické stránky.

Na výuku různých předmětů sem chodíme rádi. Je to pro nás změna oproti klasické vyučovací hodině. Někdy nám vyučující promítají na plátno, a tak máme možnost, vidět i obrázky.

Bylo by dobré, kdybychom měli počítač v každé učebně.

Napsali: Stanislav Horský a Filip Márton z 8.A

PÍŠI O ŠKOLNÍ JÍDELNĚ

Školní jídelna se nachází v růžové budově areálu naší školy. Ve stejném pavilonu nad jídelnou je družina se vším, co k ní patří. Sem chodí naši mladší spolužáci po vyučování. Chodí sem proto, že mají například zaměstnané rodiče a nemohou být ještě sami. Ve stejném patře má také kancelář vedoucí jídelny. V přízemí se nachází jídelna a šatny. Jídelna je prostorná, veliká a má žlutou barvu. Podle očekávání se zde nachází stoly a židle. A pak je tu to nejdůležitější. Jsou zde okénka, kde se vydává jídlo. Polévka i hlavní jídlo. Jsou zde i nádoby, ve kterých je pití.

Většinou jsem s jídlem spokojený. Je pravda, že některé jídlo nejen mě nechutná. Jsme totiž mlsní. Řada z nás by jedla hlavně hranolky a řízek, špagety, někdo jiný zase dává přednost třeba sladkým jídlům. Prý však musíme jíst všechno a hlavně zeleninu a tak. Je ale fajn, že máme šanci dostat v poledne teplé jídlo.

Jídelnu kromě jídelních lístků, které jsou pro nás asi nejzajímavější zdobí práce žáků. Přál bych si, aby byla jídelna větší a aby tu nebyly žádné fronty.

Napsal: František Jaksch z 8. A

Mikulášská Diskotéka

Mikulášská diskotéka se odehrávala ve školní jídelně 1.12.2006 v 16:00 hod.

Tuto diskotéku pořádali Dušan Miko, Jirka Winter, Josef Makula, Tomáš Sivák, Lukáš

Pohlotko, Karel Ladič, Tomáš Kadlec. hlavní. Dýdžej byl pán učitel Jiří Makovický.

Styl muziky tam bylo techno, černá muzika, pomalé písničky. Na začátku diskotéki

to nebilo nic moc poněvač si tam někteří stěžovali na hudbu , hlavně na techno .

Ale potom se to zlepšilo k lepšímu .

Mikulášská diskotéka by se neobešla bez čerta. Čert bil Karel Ladič . Malí děti utíkali i brečeli někteří dívky se schovali na dívčí záchody a plakali tam.

Pro děti tam bili soutěže a účesnily se i větší děti."

Jaké soutěže tam byly.

Skákaní ze zavázanými nohy vyhrála Markéta Hergezelová Janou Baierovou.

Potom tam byla ještě jedna soutěž kdo dřív nafoukne balonek a to vyhrála Anna Baierová

Přišli tam asi přes 100 dětí

Vstup tam bil 10Kč

Všichni se tam hezky bavili na tuhleto diskotéku si budeme pamatovat.

Ke konci si tam i bítvali Lukáš Berky, René Kroka, a Lukáš Pohlotko.

Jak je známo tak pán učitel Makovický nás tam pobavil tak že tam začal

Tancovat na techno byla to docela sranda.

Paní učitelka Horová tam roztancovala děti protože tam nikdo nechce na začátku tancovat,

A aby jsme nezapoměli na paní učitelku Duronovou ta tam také chvíli tancovala a pomáhala klukům.

Nesmíme zapomenout na naši nejoblíbenější akci když kluci tančí na robotyku a to tančí René Kroka, Lukáš Berky.

Napsaly: Markéta Hergezelová a Veronika Křoková 8.B

Za případné pravopisné a gramatické chyby předcházejícího článku odpovídají autorky.

Vánoční zdobení třídy 8.B

Vánoční zdobení třídy 8.B

Šablony na okna se vyráběly v učebně výtvarné výchovy. Tuto hodinu jsme měli paní učitelku Margetovou.

V hodině jsme všichni vyrobili tyto šablony: vločky, stromečky, zvonek, andělíčky a stromky z barevného papíru.

Na výzdobě naší třídy 8.B se podíleli tito žáci: Markéta Krčková, Lucie Lučanová, Kateřina Zůnová a já. Čas výzdoby jsme měli domluvený na sedmou hodinu a patnáctou minutu v úterý. Tento čas zřejmě nevyhovoval Lucce Lučanové, protože přišla pozdě. Po té co Lucka

přišla, Kačka nastříhala izolepu a Lucka na dveře pověsila svoje zvonečky, které byly velmi povedené. Kát'a dál stříhala izolepu a Markéta přilepila jeden stromek na místo pod tabuli. Po umístění stromku přišla na řadu okna. Po výzdobě oken jsme pak pověsili velkou vločku, u které jsme nejprve nevěděli kam jí dát, až po chvíli jsme si všimli, že stůl pana učitele je prázdný. Tak jsme jí dali na bok učitelského stolu. Pak už nám nezbývalo než pověsit pestrobarevný řetěz, který vyrobila Andrea Peterková. Řetěz jsme přichytili na světla.

Reakce naší třídy byla jiná než jsme očekávali. Některým se naše výzdoba nelíbila, ale našli se i takoví, kterým se naše práce líbila. Nám se naše práce líbila a byli jsme nakonec rádi, že jsme zkrášlení třídy věnovali svůj volný čas.

Napsal: Jaroslav Petr z 8.B

VÁNOČNÍ BESÍDKA 8.B

Náš den začal hodinou českého jazyka, která dopadla docela dobře, až na těžké stěhování lavic na začátku hodiny. Potom si ale všichni odpočinuli u AZ-kvízu, ve kterém se ukázalo jak nevzdělaní jsou kluci z 8.B. Druhou hodinu matematiky už nebyla taková zábava, luštili jsme sudoku a kris kros, což nás moc nebavilo. Potom přišla velká přestávka a Járovi Petrovi se při pinkání povedlo zlomit prst své kamarádce Štěpce Červeňákové. No a už tu byla třetí hodina. Našeho pana učitele Plevku napadla hra, která se ze začátku zdála zábavnou a nevinnou dokud nám pan učitel nesdělil, že ho tato hra nejvíce baví, když se jenom dívá. Když nám vysvětlil, že tato hra spočívá v tom, že na začátku jsou na papírku namalované 4 obrázky- čtvereček, trojúhelníček, kolečko a křížek, vydal povel, na který, jsme si sedli do velkého kruhu a pan učitel nás rozdělil do skupin podle obrázků. Potom nám řekl, že vylosuje jeden lísteček a ti co patří do skupiny např. koleček, tak se posunou o jedno místo doleva. Problém byl v tom, že ti, na nichž druhý seděl, vstát už nemohli dokud ten, co na nich seděl, se zase nepřemístil. Nejhuře na tom byl asi Milan Zobler, na kterém jsem pokaždé seděla já (Katka Zůnová) a ohromně jsem se přitom bavila. Dále následovala další velmi zajímavá hra. Měla také úžasný název-„Pistolky“. Něco k pravidlům této hry: Nejdříve si samozřejmě musíme nabít jinak by jsme nemohli střílet. Pokud nechcete být zastřeleni hned v prvním kole, byla tu možnost neprůstřelné vesty, kterou naše třída hojně využívala. Nejlepšími střelci byli Pěťa Hála a Veronika Křoková. Pak přišlo rozbalování dárků pod naším opelichaným stromem, který přinesla Michala Želinová a pod kterým dokonce narostly brambory, jelikož jsme jich tam pár našli. Zajímavá byla přestávka před čtvrtou hodinou, to jsme ochutnávali cukroví a dobroučkou nugátovou čokoládu, kterou jsme dostali od pana učitele. Čtvrtou hodinu jsme šli zpívat koledy na chodbu. Já (Lucka Lučanová) jsem se na to moc těšila, protože koledy strašně miluji, jen je škoda, že je nezpíváme pořád. Pak přišel konečně odchod domů, který byl z celého dne nejlepší!

Napsaly: Lucie Lučanová a Kateřina Zůnová z 8.B

ZPÍVÁNÍ U STROMEČKU

Zpívání u stromečku se konalo na náměstí za účelem potěšit lidi a také vybrat nějaké peníze. Koncert se konal 24.12.2006 ve čtyři hodiny.

Pod dohledem paní Romany Margetové se účastnili žáci pěveckého sboru, který nese název Zpívající hvězdičky. Členové sboru byli označeni malou žlutou hvězdou a byli to tito: René Kroka, Patrik Starovič, Zuzka Hrubá, Markéta Krčková, Štěpka Červeňáková, Helča Margetová, Marcela Krausová, Michaela Mirgová, Nikol Krautwumová a její roztomilá sestřička Evička Krautwurmová.

Zpívaly se písně jako například: Rozmilé děťátko slyš, Nesem vám noviny,

Vánoční čas a tak dále, ovšem ta nejhezčí a jediná píseň, díky které se nám povedlo navodit nádhernou a jedinečnou atmosféru a to i s prskavkami, se nazývá „Podívej teď padají hvězdy“.

ÁÁÁ už tu máme první nedočkavce, nejspíš lidé, kteří chtějí mít místo v první řadě jisté. Později se náměstí pomalu pěkně zaplnilo. Koncert probíhal klidně a po té, co jsme dozpívali, jsme se rozloučily a popřáli paní Margetové a šli domů nedočkavě čekat na Ježíška.

Napsala: Markéta Krčková z. 8. B

Okrskové kolo ve Florbalu

Dne 8. ledna 2007 se naše Základní škola v Habartově zúčastnila Okrskového kola v halovém turnaji v Bukovanech. Turnaj byl rozdělen na kategorii chlapců a dívek.

I přes nepříznivé počasí jsme do sousedního městečka došli v dobré náladě a v dobré kondici. Také proč ne! Vždyť rychlá ranní chůze mluví sama za sebe. Po příchodu do tělocvičny, čekal na nás pouze jeden místní, (ale velmi těžký) soupeř. Zápas začal tím chlapců. Po dlouhém, usilovném,

vyčerpávajícím zápasu jsme překvapivě vyhráli. Radost jsme neměli pouze z vítězství, ale také z postupu do okresního kola. To totiž znamenalo, že jsme opět nemuseli do školy. Naše dívky svůj zápas prohrály.

Po skončení turnaje jsme se opět vydali stejnou cestou domů – samozřejmě pěšky. Cestou jsme přemýšleli o tom, kolik gólů v Sokolově asi dostaneme. V Sokolově jsou přeci jen ve florbalu na vyšší úrovni. Nikdo nepočítal s vítězstvím! Náš cíl byl, na turnaji vstřelit alespoň jednu branku. A myslím, že se nám to podaří. Budeme se muset asi hodně snažit. Držte nám palce!

Napsal: Tadeáš Brandýs z 8. A

Jako každoročně basketbalový turnaj pořádala paní učitelka Pospíšilová.

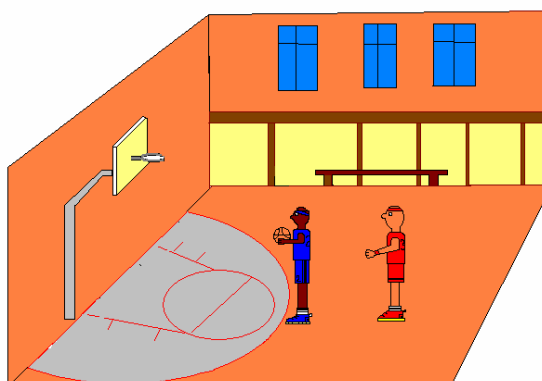
Basket se hrál ve školní tělocvičně 3.1.2007. První a druhou hodinu hráli žáci mladší kategorie tj. 6. a 7. tříd. Od třetí hodiny nastoupili žáci starší kategorie tj. 8. a 9. tříd.

Za každou třídu hrála děvčata a chlapci zvlášť, ale skóre se počítalo dohromady. Díky tomu v mladší kategorii vyhrála 6.B. Druhá byla 7.B. třetí 7.A. a poslední 6.B.

Ve starší kategorii vyhrála bezkonkurenčně 9.B.

Druhá byla 9.A., třetí 8.A. a na 4. místě se umístila 8.B.

Pravidla:

Ilustraci vytvořil: Dušan Miko z . A

Vždy hrála dvě družstva o pěti hráčích. Každé družstvo se snažilo dát co nejvíce košů. Každý zápas trval 6 minut.

Hřiště: Má obdélníkový tvar, 28 x 15 metrů

Rozhodčí:

p.uč. Pospíšilová

p.uč. Riedl

Za každé místo dostali hráči diplom a navíc se za první, druhé a třetí místo rozdávaly také drobné ceny .

Třetí: brambůrky a sušenky

Druhé: brambůrky, sušenky

První: kinder bueno, sušenky,

Napsal: A.Hladík a T. Kobr z 8. B

Miniturnaj v Basketbalu podruhé

Dne 3.1 2007 se konal basketbalový turnaj ZŠ Habartov. Turnaj byl pro 6., 7., 8. a 9. ročník. Basketbal byl rozdělen na chlapce a dívky. Od 08:00 do 10:00 probíhaly zápasy mezi žáky 6. a 7. tříd. Nejprve utkání zahájili chlapci a po nich hrály dívky. Každé utkání probíhalo 2x 10 min. 📖 📖 📖 📖 📖 📖

Pořadí starších žáků:

Na prvním místě se překvapivě umístila 9. B!!!!!!!!

Na druhém místě se opět překvapivě umístila 9. A!!!!!!!!

Na třetím místě se nepřekvapivě umístila 8. A!!!!!!!!

Na posledním čtvrtém místě ze čtyř se umístila 8B!!!!!!

Z důvodu shody bodů se dívky s chlapci spojili a body se sečetly dohromady.

Mě osobně se turnaj líbil, protože jsme se nemuseli učit, zasportovali jsme si trochu a nemuseli se nudit v lavicích. Také atmosféra kolem byla docela dobrá. Všechny třídy, které mohly, se přišly podívat a podpořit svoje spolužáky na cestě k vítězství. Paní učitelka Dagmar Pospíšilová a pan učitel Riedl (pořadatelé turnaje) se také zrovna nenudili. Občas se zasmáli našim výkonům, ale hlavně se museli snažit pískat co nejspravedlivěji, aby všechna družstva byla spokojena se svými výsledky. Ale samozřejmě pískání podle některých družstev nebylo úplně zcela spravedlivé, ale rozhodčí jsou taky jen lidi

Napsal: Martin Pospíšil z 8. A

Zápis prvňáčků

Dne 24.ledna se konal zápis malých špuntíků do prvních tříd. U zápisu na ně čekaly paní učitelky, které zkoušely, co už umí. Pomáhaly jim tam pohádkové postavy, které se dětem velmi líbily a zkracovaly jim dlouhé čekání. Asi jim to připomínalo školku, kterou již brzo opustí. V maskách mušketýra jsme poznali Sochora a Loučku, Pipi představovala Kastlová, jako šašek vystupoval Sommer, na

Křemílka a Vochoomůrku si zahrály Jouzová a Ouřadová, v kostýmu princezen byly Kunclová a Nachmülerová. U zápisu nechyběly ani pravé hostesky Demeterová, Dvořáková, Hájková a Vondrová, které doprovázely rodiče k panu řediteli pro informace o škole.

Byl to krásný den plný smíchu a někdy i pláče budoucích prvňáčků. Přejeme jim, aby se na 1.září těšili a škola je bavila jako nás.

Napsala: Nikol Hájková ze 7. A

Práce žáků

Žáci ze 3. B pracovali v hodině čtení s textem. Pracovali s článkem „Kulda ve světě“ od Dagmar Lhotové. Paní učitelka Mgr. Janíková pak dětem zadala úkol: „Popustte uzdu své fantazii, vypravte zvířátko do světa a vymýšlejte, jaká dobrodružství zažilo.“ Vznikly z toho nádherné práce jak po stránce literární, tak i výtvarné. Některé si můžete přečíst.

Jak se křeček dostal do doby ledové

Křeček se jednou dostal do doby ledové. A tam si vyhrabal hlubokou díru a přespal tam. Když se probudil, byla mu velká zima a měl hlad. Vylezl ven z díry a nevěděl, kam má jít. Nakonec uviděl Eskymáky. Jeden Eskymák ho vzal do ruky a rozdělal oheň. Teď mu bylo teplo a měl se dobře a za chvíli i usnul.

Napsal: Jiří Procházka ze 3. B

Jak křeček ztroskotal na ostrově

Jednou byl jeden křeček a ten se jmenoval Kulda. Měl krásnou loď z boty. Jednou se na ní vypravil na vodu. Jel dnem i nocí, protože chtěl vědět, co je v dálce. Až najednou začala bouře a ta mu potopila loď. Křeček vypadl z lodi a voda ho odnesla. Ráno se probрал a zjistil, že je na nějakém ostrově. Rychle vytáhl nohy z vody a běžel do džungle. V džungli se popral s prasetem až prase skončilo na zemi. Pak pokácel stromy a postavil si z nich domek na stromě. Pak vyrobil loď a odplul.

Napsal: Martin Igari ze 3. B

Křeček a jeho dobrodružství

Křeček se dostal do doby ledové, kde překonal sněžného muže, překonal kruté větry i vyprahlou pouštinu a dostal se do

pražské ZOO. Byla tam jeskyně a také moc a moc zvířat. Tak se seznámil s opicí, krokodýlem a překonal žraloka. A pak se vydal po vodě, přeplaval moře a najednou tam odhalil monstrum. Řekl si, že půjde dál a hlavně žádnou paniku.

Napsala: Denisa Köhlerová ze 3. B

TÉMA: KOUŘENÍ

Co to je „KOUŘENÍ“?! Kouření je nemoc a docela vážná. Každý rok zkrátí jen v České republice život asi 18 000 lidem. Není to jen zlovyk, je to i nemoc a potýká se s ní řada z nás. Projevuje se několika způsoby: infarktem nebo třeba ucpáváním tepen na nohách.

Není snadné přestat a nikdo nemůže přestat za vás. Léky vám také nepomůžou! Musíte mít pevnou vůli a přestat sami! Závislost na nikotinu je stejná, jako závislost na heroinu nebo jiné omamné látce.

Když vezmu kuřáka, který za den vykouří asi tak dvacet cigaret, je to přibližně sedm tisíc cigaret ročně. Za celý život jsou to statisíce!

Bohužel i mezi námi, žáky základní školy, jsou už kuřáci. A někteří z nás již mají návyk. Přestat kouřit jsme se už pokoušeli. Například Jakub Horváth, Tadeáš Kobr, Martin Mazanec a třeba i já, ale nějak se nám to nepovedlo. Z těch co znám, se to povedlo jen jediné, Marcela Krausové. Marcela přestala kouřit sice kvůli zpěvu, ale vůbec netuší, že tím snížila své riziko vzniku různých nemocí o 70%. Oproti nám ostatním měla velkou motivaci. Ze své zkušenosti vím, že jen tak přestat kouřit nejde, ale i přesto vám radím, alespoň se o to pokuste!

I nekuřáci mohou mít stejné nemoci, jako kuřáci. Třeba proto, že jejich rodiče doma kouří. Tomu se říká PASIVNÍ KOUŘENÍ. Takže to odnášejí i někteří nekuřáci.

Rada nad zlato zní: NIKDY NEZAČÍNEJTE KOUŘIT!!!

FRAJER NENÍ TEN, CO KOUŘÍ, ALE TEN CO NEKOUŘÍ!

Napsala: Petra Poláčková z 8.A.

Pohádka

O zvědavém žaludu

Na kraji lesa stál vysoký strom. Byl to prastarý a velmi mohutný dub a měl překrásné žaludy. Každý dub v okolí mu je záviděl! Na dubu bydlel také jeden moc zvědavý žalud. Ten se stále na něco ptal: „Proč je tráva zelená a nebe modré?“ nebo „Proč se dub jmenuje dub?“ A tak se stále ptal a ptal, až se rozhodl, že půjde do světa. Tak šel.

Nebyl ještě tak daleko od domova, když potkal psa, kočku a myš, kteří cestovali společně. Zvířátka se ho zeptala: „Kdo jsi a kam jdeš?“ A žalud odpověděl: „Jsem zvědavý žalud a jdu do světa.“ „Tak to my půjdeme s tebou,“ přidala se zvířátka.

Šli a šli, až se dostali do vesnice, kde si právě hrál nějaký chlapec. „Nechod' k němu,“ radila zvířátka. Ale žalud, protože byl zvědavý, je neposlouchal a kurážně vykročil vpřed. Jakmile ho kluk zpozoroval, hned po něm chňapl a už ho držel v ruce.

Zvědavý žalud křičel, ale zvířátka ho neslyšela, nevěděla, kde je a hoch si ho mezi tím strčil do kapsy. Ale zvířátka se nedala tak snadno zmást a chtěla kamaráda zachránit. Také už měla svůj plán.

Pes žalud vyčmuchal, kočka, aby chlapce zabavila, si s ním začala hrát a myš mezi tím opatrně vklouzla chlapci do kapsy, prokousala tam díru a žalud vypadl. To bylo radosti, že je zpátky mezi kamarády! Zvířátkům pěkně poděkoval, rozloučil se s nimi, vrátil se zpátky na svůj dub a už nikdy nebyl tak zvědavý.

Konec

Napsala: Naděžda Levandovská z 8. A

Drsný týden plný úrazů

Den první

Jednou v jeden nádherný den,
jednomu klukovi zub byl vylomen.
Byla to záhada - žádný sen,
přitom do lavice kousl jen.

Den druhý

Rámus, bordel, žádný klid,
je v téhle třídě normální
slyšet je kvílení a samý křik,
nic tu není humánní .

Den třetí

Cvičení těla zdraví pomáhá,
najednou přišla velká rána,
Dan zřítíl se k zemi v bolestech,
většinou vynikal jen v hloupostech,
teď má bouli jako hrom,
byla to boule nejmíň za milion.

Den čtvrtý

Besídka jako každá jiná,
právě dnes nám začíná,
nebyla to ničí vina,
jen náhoda nevinná.

Hrál se právě volejbal,
tu Štěpce se prst zohejbal.
Prst byl ihned zlomený,
Neboť není, světe, div se, kamenný.

Den pátý

Nese název pátek,
v ten den má každý svátek,
všichni se domů těší,
co bude v pondělí to neřeší,

Na úrazy pozor dej,
do nemocnice nespěchej.
Sobota a neděle jsou dny skvělý,
nač strávit v nemocnici víkend celý.

Napsali: Milan Zabler a Petr Nagy 8. B

Vtipy od Miroslava Duba

Děti se ve škole na Pepíčka vytahovaly a tak jim bojácný Pepíček řekl:
„Děda sestry bratrance mého tatínka byl policista!“
Děti se omluvily a ptaly se: „A co dělá teď?“
A Pepíček bázlivě odpověděl: „Je na hřbitově.“

Tatínek hubuje Petříčkovi, když si prohlédl jeho vysvědčení: „Jak to že máš kouli ze zeměpisu a z dějepisu?“ Petříčka ztříská.
A vzlykající Petříček řekne: „Ale tatínku, vždyť jsi přece říkal, že správný kluk musí mít 2 koule.“

Paní učitelka povídá dětem: „Tak děti, dnes se budeme bavit o tom, jak můžete pomáhat s chodem domácnosti. Tak schválně, jak doma pomáháte? Kdo třeba bere mamince tašku, když má velký nákup?“
A všechny děti se hlásí, jenom Honzíček se nehlásí, tak se paní učitelka zeptá: „Pročpak, Honzíčku, nevezmeš mamince tašku?“
„Když maminka to nemá ráda,“ povídá Honzíček.
Paní učitelka se nazlobí: „Co si to, Honzíčku, vymýšlíš? Proč by to neměla ráda?“

A Honzíček povídá: „Ona to opravdu nemá ráda. My jsme jednou šli z obchodu a maminka měla velký nákup. Kolem utíkal nějaký kluk a tu tašku jí vzal. Maminka mu dala facku a řekla: „Co si to dovoluješ? To si ke mně nikdo dovolovat nebude! Ještě jednou to uděláš a zbiji tě tak, jak jsi ještě nebyl!“

V 9. třídě si jeden žák usmyslí, že si vybere kontakty ostatních, aby po 10 letech udělal školní sraz.

Po 10 letech píše ostatním e-maily o srazu. Už to má napsané a najednou si uvědomí, že zapomněl napsat, kde sraz bude. Tak přemýšlí, kde by mohl být a říká si: „Třídu jsme měli v Pardubicích, tak bude sraz v pardubické restauraci. Ale v které? No vždyť je to jedno, v které to bude.“ Tak nakonec napíše: Sraz bude v Pardubicích v nějaké restauraci.

V hodině občanské výchovy rozdává učitel dotazníky a povídá: „Nyní budete vypisovat anonymní dotazník, týká se domácích prací, nepodepisujte se, jen napište, jestli jste kluk nebo holka. Na otázky odpovídejte ano nebo ne, když napíšete ne, napište, proč ne.“ Když děti dotazníky napíší, učitel je vybere.

Večer si je prohlíží a zarazí se nad jedním. Někaký kluk na tyto otázky napsal tyto odpovědi: Žehlíš někdy prádlo? – Ne. My máme žehličku. Pereš někdy prádlo? – Ne. My máme pračku. Myješ nádobí? – Ne. My máme myčku. Uklízíš doma? – Ne. My máme uklízečku. Vaříš někdy? – Ne. My máme vařečku. Skládáš doma kapesníky? – Ne. My máme skládačku.

Vymyslel a napsal: Miroslav Dub z 8. A

